

Az MSZP egész oldalas, plakátszerű hirdetést tett közzé a Népszabadságban, melyben emelkedett, ünnepi hangon oktatja ki a kellően korlátozott fantáziájú, vagy funkcionális analfabéta olvasót, hogy a gyurcsányi reformprogram agresszív rombolása valójában a nemzeti jövő építésével azonos, hogy az országot működésképtelenné tevő pénzügyi megvonások valójában a lehetőségek kiterjesztései, hogy a szerzett jogok semmibevétele valójában teremtő modernizálás, hogy a kirablásom valójában a gyarapodásom mutatója, következésképpen: a Fidesz tavaszra tervezett népszavazásán kétely (és gondolkodás) nélkül álljon ki a hirdetés olvasója Veres János pénzügyi, Horváth Ágnes - (akit az utca istenadta népe szeretetének jeleként Mengelicének becéz) - kórházi és Hiller István oktatási reformámfutása mellett. Szóra érdemes nem volna az egész, ha nem akad meg a szemem a fellengzős aláíráson: MSZP - A józan ész nevében.

Az MSZP és a józan ész együtt, mint egylényegűség emlegetve! Vajon tényleg nincsen határa a baloldal cinizmusának? A magyar kommunista és szocialista pártok jó évszázada semmiféle kapcsolatban nincsenek a józan ésszel, de ezen apró deficitjük többé-kevésbé a párton belül tudott maradni, egészen a rendszerváltásig. De miután a józan gondolkodásra par excellence alkalmatlan kommunistáknak derék koalíciós partnerük, a fineszes SZDSZ súg, a józan ész univerzális hiánya kilépett a pártélet intimitásából, nemzeti sajátsággá növe ki magát. Hogy ez mennyire valós tény, ugyanaz a Népszabadság dokumentálja, amely hírbe hozta a józan ész az MSZP-vel.

Isten látja bűnös lelkemet, de én a Ma-gyar Gárda létrehozásával sohasem szimpatizáltam: a Jobbik aktuális pótcselekvéseként könyveltem el, cirkuszos alkalmként, mellyel nyomatékosítható - egyrészt a Jobbik vezetősége, másrészt a közvélemény előtt -, hogy a Jobbik igenis létezik, mindamellett, hogy virtuális mikroalakzat. A Magyar Gárdával szembeni fenntartásaim mit sem változtak, de mert az a hisztérikus, eltúlzott, hazug - a józan ésszel semmiféle kapcsolatot nem mutató - hang, amellyel a balliberális szorítás alatt lévő tömegtájékoztató ezen ártalmatlan, bár látványos gárda vonulásait kíséri, felháborított, kötelességemnek érzem kiállni mellettük. Szeretném megjegyezni, ezt ők maguk sohasem tudták volna elérni: hogy velük egy nótát fújok, kizárólag a kormányerők a Magyar Gárdát átlátszóan hazug módon lejártni próbáló erőfeszítéseinek köszönhető.

Ami a Vas utcában történt, roppant tragikus, és roppant egyszerű. Egy 18 éves középiskolás fiút úgy megvert azonos korú, cigány osztálytársa - aki melleleg ökölvívást is tanult -, hogy a bántalmazott belehalt. Mindez az erősen elcigányosodott VIII. kerületben történt, egy olyan korban, amikor ritka az a nap, amely nem ad hírt újabbnál újabb cigánybűnözésről. A Magyar Gárda úgy döntött, hogy a tragédia helyszínén, a Vas utcai iskola előtt, fáklyás menet keretében gyertyát gyújt a 18 éves áldozat emlékére, s egyben figyelmeztetés gyanánt, hogy a magyar társadalom számára egyre kardinálisabb probléma a törvénytiszteletet nem ismerő, agresszív romabűnözés. Ennyi, amit elmondhatok. És most nézzük a sajtó reakcióját.

A Népszabadság nem spórol a hellyel, több napon át, több írásban is visszatér a Magyar Gárda Vas utcai felvonulására, ugyanis "a szélsőjobboldali gyűlöletkeltést" meg kell akadályozni ugyebár. Nemes egyszerűséggel gyűlöletkeltésnek nevezik a kegyeleti gesztust - (netán azért, mert a gyilkos és a gyilkolás ellen esetleg ellenérzést kelt?) -, melynek során gyertyát gyújtanak egy, az utcán agyonvert magyar fiatalember emlékére. Na már most, ha a Népszabadság cikkírói kölcsönkértek volna az MSZP-től egy késhegynyi kis józan ész - onnan kell kérni, ahol bővibe -, valószínűleg ezt a cikket nem írják meg, vagy nem így. De láthatólag Népszabadságnál is hiánycikk a józan ész, sajnos. Ugyancsak kedvenc napilapomból tudom, hogy az MSZP és az SZDSZ kerületi notabilitásai is felröföntek a gyertyás emlékezés hírére, mert ők bizony nem

tűrik, hogy "roma szomszédainkat rossz emlékű díszletek felhasználásával megfélemlítsék". Érdekes módon egy szó nem esik a 18 éves, agyonvert fiúról. O nem lett megfélemlítve egy örökkévalóságra, visszavonhatatlanul?

Mégis, legjobban a katolikus egyház viselkedése döbbentett meg Magyar Gárda- ügyben, mert bizony az MSZP féltett va-gyona, a józan ész, mintha ebből a reagálásból is hibádzana. Tudom persze, Erdő Pétert levéllel bombázták a magyarországi cigányság legillusztrisabb pozíciókat betöltő vezetői, akik megtudták, hogy egy keszthelyi káplán tervezi felszentelni a gárda zászlaját. Hogy végül is mi történt az egyházon belül, ki beszélt kivel, ki hívott fel kit, nem tudhatom, de gyanítom, hogy Horváth Aladár, Kolompár Orbán és Teleki László urak többet kaptak, mint amenynyire számítottak: nem csupán a zászlószentelés marad el, amit önmagában meg tudnék érteni, de Márfi Gyula veszprémi érsek - ő tudja, milyen motivációk hatására - szélsőségesnek minősítette a Magyar Gárdát - (ez a jelző ér ma annyit, mint ötszáz éve ért az eretnek) -, mert nem akarta vállalni annak még a "gyanúját sem", hogy egyházának köze lehet egy efféle gyertyát gyújtogató, meggyilkoltra emlékező, gyilkosra rámutató extremitáshoz. Ó, ó, ó. Tisztelt érsek atya, nem lett kissé elhamarkodott - vagy ahogy a francia mondaná: hurluberlu - ez az állásfoglalás?

És mielőtt visszaadnánk az MSZP-nek a kölcsönkért józan ész, használjuk fel még egy utolsó pillanatra, nézzünk végig magunkon, az országon, az életünkön, az úton, amelyen megyünk, és a szakadékon, amely felé megyünk, tekintsünk át mindent, ami ma jellemzi ezt a hazát, és kérdezzük meg magunktól: hová jutottunk alig 19 évvel a nagy politikai átbútorozás után?